

BIULETYN

Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 27 grudnia 1954 r. Nr 25 (70) Poz. 155—166

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

OKÓLNIKI

PISMA OKÓLNE

KOMUNIKATY

155.

ZARZĄDZENIE Nr 121 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 5 listopada 1954 r.

w sprawie zaszeregowania i premiowania pracowników kontroli technicznej w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

Na podstawie § 24 Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie jakości produkcji zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy kontroli technicznej (KT) otrzymują wynagrodzenia według obok podanej tabeli.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach st. inspektor KT wymieniony w lp. 1 oraz st. inspektor KT (st. inżynier) KT wymieniony w lp. 2 powyższej tabeli może być za uprzednią zgodą Ministra Budownictwa Przemysłowego zaszeregowany do grupy 1a.

§ 2. Zasady przyznawania premii dla pracowników KT określa regulamin premiowania pracowników kontroli technicznej w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy pracowników zatrudnionych w: Zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) budowlano-montażowych oraz w Centralnych Zarządach nadzorujących te Zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

2. Postanowienia § 2 niniejszego zarządzenia nie dotyczą pracowników kontroli technicznej generalnego wykonawstwa budowy Huty im. Lenina.

Lp	Jednostka	Stanowisko	Grupa zaszereg.	Dodatek funkcyjny
1	Centralne Zarządy i zarządy zjednoczeń (przedsiębiorstw) podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego	Główny Inspektor KT	Ib—Ia	454
		St. Inspektor KT	1—2	265
2.	Zarządy Zjednoczeń i przedsiębiorstw budowlano-montażowych	St. Inspektor (st. inż.) KT	1—2	265
		Inspektor (Inżynier) KT	2—3	227—189
3.	Zarządy budowlano-montażowe, odcinki budowlano-montażowe i budowy, na których ustalono zgodnie z obowiązującymi przepisami wyodrębnioną służbę kontroli technicznej	St. Inspektor (st. inż.) KT	1—2	205—227
		Inspektor (inżynier)	2—3	227—189

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1954 r.

Równocześnie tracą moc postanowienia zawarte w §§ 12 i 13 zarządzenia Nr 33/Org. Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 26 czerwca 1953 r. (Biuletyn M.B.Przem. Nr 13(35) poz. 76 z dnia 5.8.1953 r.).

MINISTER **Dr Cz. Bąbiński**

W porozumieniu:

w/z PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Fr. Blinowski
Minister

Załącznik do zarządzenia Nr 121 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 listopada 1954 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników kontroli technicznej w jednostkach budownictwa przemysłowego.

§ 1. Pracownikami kontroli technicznej (KT) w rozumieniu niniejszego regulaminu są pracownicy zatrudnieni w komórkach KT, tj. główni inspektorzy, starsi inspektorzy, inspektorzy, starsi inżynierowie i inżynierowie KT.

§ 2. 1. Pracowników wymienionych w § 1 należy premiować w oparciu o postanowienia niniejszego regulaminu.

2. Okresem obrachunkowym dla ustalenia i wypłaty premii jest miesiąc kalendarzowy.

§ 3. Premia pracowników KT jest uniezależniona od premii produkcyjnej przyznanej jednostce organizacyjnej, w skład której wchodzi komórka KT.

Wysokość premii wynosi 60% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym. Kierownikom komórek kontroli technicznej przysługuje współczynnik premiowy 1.1.

§ 4. 1. Podstawą do przyznania premii miesięcznej dla poszczególnych komórek lub pracowników KT jest ocena jakości wykonanych w danym miesiącu robót nadzorowanych przez otrzymujących premię.

2. Oceny jakości robót dokonuje, wraz z wnioskiem o przyznanie wysokości premii:

1) dla pracowników KT budów, zarządów budowlanych i zjednoczeń — naczelny inżynier zjednoczenia,

2) dla pracowników KT centralnych zarządów — naczelny inżynier centralnego zarządu.

§ 5. Wysokość premii zatwierdza:

1) dla pracowników KT na budowach, zarządach budowlanych i w zjednoczeniu — dyrektor zjednoczenia,

2) dla pracowników KT centralnych zarządów — dyrektor centralnego zarządu.

§ 6. 1. Przy braku zastrzeżeń dotyczących jakości wykonanych robót premia przysługuje w maksymalnej wysokości, zgodnie z § 3.

2. Pracownicy KT centralnych zarządów powinni być pozbawieni premii, lub premia powinna im być zmniejszona w następującym przypadku:

1) zaistnienia awarii stanowiącej zagrożenie ewentualnie zniszczenie budowli lub jej elementów, w tych przypadkach jeśli służba KT centralnego zarządu miała możność jej zapobiec przez wydanie odpowiednich zarządzeń,

2) niedbalstwa w wykonywaniu obowiązku nadzoru nad pracą komórek KT w zjednoczeniach,

3) zawinionego niezastosowania się do obowiązujących regulaminów pracy zatwierdzonych przez Zarząd Techniki.

3. O pozbawieniu lub zmniejszeniu premii pracownikom KT centralnego zarządu decyduje dyrektor centralnego zarządu z własnej inicjatywy, na wniosek naczelnego inżyniera centralnego zarządu lub na wniosek Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa. Centralny Zarząd obowiązany jest powiadomić Zarząd Techniki o każdorazowej decyzji pozbawienia lub zmniejszenia premii z jednoczesnym podaniem krótkiego umotywowania.

§ 7. 1. Pozbawienie lub zmniejszenie premii pracownikom KT zjednoczeń (przedsiębiorstw) powinno nastąpić w przypadku:

1) powstania awarii jeśli stwierdzone zostało niedopatrzenie ze strony inspektora KT oraz brak jego reakcji na wykonywanie robót złej jakości, które spowodowały awarię,

2) tolerowania lub przyjmowania robót dla wykonanych niezgodnie z projektem, warunkami technicznymi i przepisami technologicznymi na budowach pozostających pod opieką danego inspektora KT,

3) niedbałego stosunku do zadań kontroli technicznej, bądź też niezastosowania środków mogących zapobiec brakoróbstwu,

4) zawinionego niestosowania się do obowiązujących regulaminów pracy zatwierdzonych przez właściwy centralny zarząd.

2. O zmniejszeniu lub pozbawieniu premii pracowników KT zjednoczenia decyduje dyrektor zjednoczenia na wniosek naczelnego inżyniera zjednoczenia.

O każdorazowym powzięciu decyzji o zmniejszeniu lub pozbawieniu premii zjednoczenie obowiązane jest powiadomić centralny zarząd z jednoczesnym podaniem przyczyn i krótkim umotywowaniem.

§ 8. 1. Pracownicy KT zarządów budowlano-montażowych i budów powinni być pozbawieni premii lub premia powinna być im zmniejszona w przypadkach:

1) powstania awarii budowlanej, jeśli stwierdzony został brak reakcji na wykonywanie robót złej jakości, które spowodowały awarię,

2) ujawnienia przez kontrolę zwierzchnią na kontrolowanych obiektach usterek i braków narażających przedsiębiorstwo na straty lub zwłokę w oddaniu obiektu do użytku, w przypadku stwierdzenia przez nadrzędną komórkę KT lub naczelnego inżyniera braku właściwej reakcji na brakoróbstwo w trakcie wykonywania robót,

3) tolerowania lub przyjmowania robót złej jakości, wykonanych niezgodnie z projektem oraz warunkami i przepisami technicznymi, jak również braku reakcji na stosowanie materiałów złej jakości,

4) niedbałego stosunku do przeprowadzania na powierzonych ich opiece odcinkach robót lub obiektach planowej, periodycznej i wyrywkowej kontroli technicznej, a w szczególności niedostatecznej pieczy nad dokonywaniem odbiorów międzyoperacyjnych i robót zanikających oraz odbiorów, wstępnych, częściowych, okresowych i końcowych,

5) zawinionego niestosowania się do obowiązujących regulaminów pracy zatwierdzonych przez właściwy centralny zarząd.

2. O zmniejszeniu lub pozbawieniu premii pracowników KT na szczeblu zarządów budowlano-montażowych, odcinków budowlano-montażowych i budów decyduje dyrektor zjednoczenia z własnej inicjatywy, na wniosek służby KT jednostki nadrzędnej bądź na wniosek kierownika zarządu budowlano-montażowego, odcinka budowlano-montażowego lub budowy zaopiniowany przez kierownika komórki KT zjednoczenia.

§ 9. 1. Potrącenie premii nie może być niższe niż 10 punktów premii za każde stwierdzone uchybienie.

2. Uchybienia, które powodują straty przedsiębiorstwa, pociągają za sobą potrącenie premii nie niższe niż 20 punktów za każde uchybienie.

156.

ZARZĄDZENIE Nr 137
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 7 grudnia 1954 r.

w sprawie zasad wynagradzania w szkoleniu wewnątrzzakładowym.

Na podstawie zarządzenia Nr 160 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1954 r. w sprawie zasad organizowania, prowadzenia i finansowania kursowego doszkalania zawodowego (Monitor Polski A-67, poz. 849), zarządzam, co następuje:

§ 1. Szkolenie wewnątrzzakładowe w budownictwie przemysłowym jest prowadzone na kursach I, II i III-go stopnia.

§ 2. Kursy I-szego stopnia obejmują:

1) wyuczanie zawodu robotników,

2) podwyższanie kwalifikacji robotników do 7 kategorii osobistego zaszeregowania włącznie w systemach:

a) kursów produkcyjno-technicznych,

b) kursów specjalizujących,

c) techminimum,

d) wyuczanie 2-giego zawodu.

§ 3. Kursy II-go stopnia obejmują:

1) kursy podwyższania kwalifikacji wysokokwalifikowanych robotników od 7-ej kategorii osobistego zaszeregowania wzwyż,

2) kursy podwyższania kwalifikacji pracowników personelu inżynieryjno-technicznego i administracyjno-biurowego, których praca wymaga wykształcenia na poziomie średnim (np. techników normowania, techników obmiaru, kosztorysowców, wystawiających zlecenia, magazynierów itp.).

§ 4. Kursy III-go stopnia obejmują kursy podwyższania kwalifikacji pracowników, których praca wymaga wykształcenia na poziomie studiów wyższych (np. kierowników laboratoriów, pracowników służby geologicznej itp.).

§ 5. Ustala się następujące stawki wynagrodzeń wykładowców szkolenia wewnątrzzakładowego oraz członków Komisji Kwalifikacyjnych:

Lp.	Wyszczególnienie	jednostka miary	typy kursów		
			I stopn.	II stopn.	III stopn.
1.	Wykładowca	efekt. godz. wykładowe.	18 zł	24 zł	30 zł
2.	Komisja egzaminacyjna (dla całego zespołu)	stawka za jednego egzaminowanego	9 zł	14.60	18 zł

§ 6. Stawki, przewidziane dla Komisji Egzaminacyjnej w § 5 przeznaczone są do równego podziału pomiędzy wszystkich członków Komisji.

§ 7. Uchyla się przepisy paragrafu 11 Instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 83 Og. Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 listopada 1953 roku w sprawie warunków, którym powinni odpowiadać pracownicy szkolący robotników i praktykantów oraz zasad wynagradzania tych pracowników.

§ 8. W zarządzeniu Nr 77/Og. Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 listopada 1953 roku w sprawie zasad powoływania i działalności zakładowych komisji kwalifikacyjnych oraz przestrzegania dyscypliny taryfikacyjnej § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Udział w Komisji Kwalifikacyjnej jest bezpłatny. Wynagrodzenie otrzymują jedynie członkowie komisji za przeprowadzanie egzaminów uczestników kursów specjalizujących".

§ 9. Wynagrodzenie członków Komisji Kwalifikacyjnej należy pokrywać z funduszu płac pracowników administracji ogólnej lub budów jednostek, organizujących kursy w ramach zatwierdzonego planu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 19 lipca 1954 roku.

w/z MINISTRA **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

157.

OKÓLNIK Nr 75
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
GABINET MINISTRA

z dnia 29 listopada 1954 r.

w sprawie zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

W związku z likwidacją organów zastępstwa prawnego i wynikającą stąd koniecznością uregulowania niektórych zagadnień zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego oraz w wykonaniu postanowień pisma okólnego Nr 255 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1954 r. w sprawie zasad organizacji zastępstwa sądowego w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1276) — polecam, co następuje:

§ 1. Wprowadzam instrukcję w sprawie zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego, stanowiącą załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Gabinet Ministra w porozumieniu z Departamentem Planowania ustali w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. zasady i wzory sprawozdawczości z działalności sądowo-arbitrażowej jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

§ 3. W związku ze zwiększoną ilością prowadzonych przez radców prawnych spraw sądowych i arbitrażowych, dyrektorzy przedsiębiorstw (zjednoczeń) budownictwa przemysłowego dopilnują wykonania postanowień § 2, ust. 2 instrukcji Nr 11 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 października 1953 r. w sprawie prowadzenia spraw sądowych i załatwiania spraw związanych z egzekucją wyroków sądowych (Biuletyn M.B.Przem. Nr 20, poz. 141) i zapewnią radcom prawnym właściwą pomoc techniczno-kancelaryjną.

§ 4. Dyrektor Gabinetu Ministra jest upoważniony do zmiany zawartych w załączonej instrukcji ustaleń, dotyczących rodzajów spraw, w których:

1) zastępstwo sądowe przejmuje radca prawny organu nadrzędnego (§ 2 instrukcji),
2) radcowie prawni obowiązani są przesyłać odpisy pism procesowych Ministerstwu i centralnym zarządom (§ 8 instrukcji).

§ 5. Okólnik obowiązuje od dnia 1 grudnia 1954 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą § 1 instrukcji Nr 11 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 października 1953 r. w sprawie prowadzenia spraw sądowych i załatwiania spraw związanych z egzekucją wyroków sądowych.

w/z MINISTRA **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 75
z dnia 29 listopada 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

§ 1. Ilekroć w instrukcji niniejszej użyto określenia:

1) „organ nadrzędny" należy przez to rozumieć właściwy centralny zarząd lub zarząd zjednoczenia bezpośrednio podległego Ministrowi,
2) „jednostka zainteresowana" należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną, będącą stroną w procesie sądowym.

§ 2. Prowadzenie spraw sądowych jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego należy do obowiązków radcy prawnego zainteresowanej jednostki.

§ 3. 1. Zastępstwo sądowe jednostki organizacyjnej budownictwa przemysłowego przejmie pełnomocnik wyznaczony przez organ nadrzędny w sprawach:

1) które mają charakter precedensowy,
2) w których wymaga tego interes społeczny,
3) w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 100.000 zł.,
4) wniesionych do sądu na polecenie organu nadrzędnego,
5) prowadzonych przez jednostkę niezatrudniającą radcy prawnego,
6) toczących się przed sądem mającym siedzibę w miejscowości będącej jednocześnie siedzibą organu nadrzędnego, jeśli siedziba jednostki zainteresowanej jest zbyt odległa.

2. O przejęciu sprawy decyduje organ nadrzędny, bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek jednostki zainteresowanej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prowadzenie sprawy może przejąć również Wydział Prawny Ministerstwa o ile uzna to za celowe i wskazane.

§ 4. 1. Czynności procesowe w postępowaniu przed Sądem Najwyższym wykonuje Wydział Prawny Ministerstwa.

2. W przypadkach uzasadnionych, zwłaszcza wymagających dokładnej znajomości skomplikowanego stanu faktycznego, Wydział Prawny Ministerstwa może powierzyć zastępstwo przed Sądem Najwyższym radcy prawnemu jednostki zainteresowanej lub jej organu nadrzędnego.

§ 5. 1. Jeśli siedziba sądu znajduje się w znacznej odległości od siedziby zarówno zainteresowanej jednostki jak i organu nadrzędnego — ten ostatni może zlecić prowadzenie procesu lub dokonanie czynności procesowej radcy prawnemu innej podległej jednostki, mającej siedzibę w okręgu sądu, przed którym toczy się sprawa.

2. Zlecenie prowadzenia sprawy radcy prawnemu jednostki podległej innemu organowi nadrzędnemu może wydać, przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 1. Wydział Prawny Ministerstwa.

3. Powierzenie prowadzenia sprawy zespołowi adwokackiemu jest dopuszczalne tylko wyjątkowo, w przypadku niemożności skorzystania z pomocy prawnej innej jednostki budownictwa przemysłowego lub organu nadrzędnego, za każdorazową decyzją dyrektora zainteresowanej jednostki.

§ 6. 1. W sprawach, w których prowadzenie przejęte zostało przez Wydział Prawny Ministerstwa lub organ nadrzędny, radca prawny jednostki zainteresowanej obowiązany jest przekazać kompletne akta spraw wraz z wyczerpującym wyjaśnieniem stanu faktycznego niezwłocznie po otrzymaniu decyzji organu nadrzędnego o przejęciu spraw lub po powzięciu wiadomości o skierowaniu sprawy do Sądu Najwyższego.

2. W sprawie przekazanej jednostka zainteresowana obowiązana jest do ścisłej współpracy z prowadzącym sprawę.

3. Do czasu przekazania sprawy organowi nadrzędnemu, radca prawny jednostki zainteresowanej obowiązany jest do dokonywania wszelkich potrzebnych czynności.

§ 7. 1. Koszta prowadzenia sprawy, zleconej przez organ nadrzędny w trybie §§ 3 — 5 niniejszej instrukcji, obciążają zainteresowaną jednostkę i powinny być przez nią wypłacone, według stawek obowiązującej taryfy adwokackiej, radcy prawnemu, który sprawę prowadził.

2. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy przed Sądem Najwyższym zainteresowana jednostka przekazuje na dochód budżetu Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 8. Radcowie prawni zainteresowanych jednostek przesyłają Wydziałowi Prawnemu Ministerstwa i organowi nadrzędnemu odpisy pozwów i pism procesowych z podaniem zamierzonego planu obrony oraz informują o przebiegu procesu w sprawach:

1) o wartości przedmiotu sporu powyżej 100.000 zł.,
2) z pozwu pracowników o rentę i odszkodowanie za wypadek przy pracy,
3) przeciwko pracownikom o wynagrodzenie szkód spowodowanych brakoróbstwem lub zaniedbaniami służbowymi.

158.

OKÓLNIK Nr 77

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

z dnia 16 grudnia 1954 r.

w sprawie zmian w branżowym planie kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

W związku ze zmianą w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na 1955 r. zasad kosztorysowania oraz planowania kosztów poleca się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa budowlano - montażowe budownictwa przemysłowego, stosujące dotychczas w swej księgowości branżowy plan kont, wprowadzony okólnikiem Nr 5 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 stycznia 1953 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 2(24), poz. 7), uzupełniony zmianami w ewidencji analitycznej. podanymi w okólniku Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 lutego 1954 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 6(51), poz. 31) obowiązane są, począwszy od dnia 1 stycznia 1955 r., wprowadzić do wymienionego planu kont i komentarza zmiany zawarte w uzupełnieniu. stanowiącym załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Pozostałe jednostki wykonawstwa inwestycyjnego, tzn. biura projektów i jednostki nadzoru inwestycyjnego. obowiązane są prowadzić w 1955 r. nadal księgowość w oparciu o dotychczasowe zasady ujęte w obowiązujących je własnych branżowych planach kont.

w/z MINISTRA **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 77 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 grudnia 1954 r.

UZUPEŁNIENIE

do branżowego planu kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

I. Konto 121 „Rozliczenie faktur i materiałów“ podlega następującemu podziałowi:

121/1 „Rozliczenie przychodu materiałów zakupionych“,
121/2 „Koszty zakupu i magazynowania“,
121/3 „Różnice z wyceny“.
121/4 „Rozliczenie przychodu materiałów wytworzonych“.

Konto 121/1 służy dla rozliczenia przychodu materiałów zakupionych, ewent. materiałów z odzysku. materiałów przyjętych z przerobu obcego itp.

Konto 121/1 funkcjonuje wg zasad dotychczasowych. tj.:

a) różnice między wartością materiałów wg ceny zakupu i wg cen ewidencyjnych odnoszone są na konto 121/3 „Różnice z wyceny“.
b) dostawy niefakturowane eliminowane są na koniec każdego miesiąca na konto 073 „Dostawy niefakturowane“.
c) saldo konta 121/1 na koniec okresu wyraża wartość materiałów w drodze, tzn. wysłanych przez dostawcę, a jeszcze nie otrzymanych przez przedsiębiorstwo.

Konto 121/2 służy do bieżącej rejestracji w ciągu miesiąca kosztów transportu materiałów do magazynu (składu) przyobiektowego, a mianowicie:

a) w przypadku dostawy materiałów franco stacja odbiorcy: koszty wyładunku i załadunku (przeładunku), koszt transportu materiałów ze stacji do magazynu (składu) przyobiektowego bezpośrednio, względnie od stacji do magazynu centralnego, a następnie do magazynu (składu) przyobiektowego, wyładunek i złożenie do magazynu (składu),
b) w przypadku odbioru loco magazyn dostawcy: koszty załadunku, koszt transportu materiałów od magazynu dostawcy do magazynu przyobiektowego bezpośrednio, względnie od magazynu dostawcy do magazynu centralnego, a następnie do magazynu (składu) przyobiektowego, wyładunek i złożenie do magazynu (składu) z odpowiednim ułożeniem.

Po zakończeniu miesiąca na konto 121/2 przenosi się saldo konta 160 „Koszty zaopatrzenia i składowania“. Łączna suma kosztów zebranych na koncie 121/2 — w części przypadającej na zużycie wzgl. sprzedane materiały przenoszona jest w ciężar kont kosztów produkcji i sprzedaży — w części przypadającej zaś na remanent materiałów pozostaje na koncie 121/2.

Konto 121/3 obejmuje odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów zakupionych oraz wykonanych przez własne jednostki produkcji pomocniczej nie bilansujące samodzielnie. Różnice te zalicza się w końcu każdego miesiąca proporcjonalnie do wartości materiałów wg cen ewidencyjnych:

a) zużytych do produkcji lub na inne cele,
b) sprzedanych,
c) pozostałych w magazynach na koniec okresu.

Saldo konta 121/3 wyraża na koniec miesiąca różnice z wyceny (pomiędzy wartością materiałów wg cen ewidencyjnych i wg cen zakupu), dotyczące zapasu materiałów na koniec okresu.

Konto 121/4 ujmuje wyłącznie rozliczenie przychodu materiałów wytworzonych przez własne jednostki produkcji pomocniczej nie bilansujące samodzielnie. Wartość materiałów wykonanych przez te jednostki księgowana jest wg cen sprzedaży na debecie konta 121/4 w korespondencji z kontem 196/1 „Sprzedaż wyrobów produkcji pomocniczej“. Wartość w/w materiałów wg cen ewidencyjnych księgowana jest na kredycie konta 121/4 w korespondencji z kontami zapasowymi mteriałów rozdziału XI. Ewentualne różnice z wyceny odnoszone są na konto 121/3. Konto 121/4 na koniec miesiąca nie może wykazywać salda.

II. W samodzielnie bilansujących jednostkach produkcji pomocniczej konto 121 ulega podziałowi na:

121/1 „Rozliczenie przychodu materiałów“.
121/2 „Koszty zakupu materiałów“,
121/3 „Różnice wyceny materiałów“.
121/4 „Rozliczenie przychodu wyrobów“,
121/5 „Różnice z wyceny wyrobów“.

Ponadto konto 123 „Materiały podstawowe“ dzieli się na następujące:

123/1 „Materiały“.
123/2 „Wyroby“.

Konto 121/4 ujmuje:

a) na debecie — koszt własny wyrobów produkcji pomocniczej w korespondencji z kontem 157 „Produkcja pomocnicza“,
b) na kredycie — wartość wyrobów wg cen ewidencyjnych przyjętych do magazynu.

Konto 121/5 rejestruje różnice pomiędzy wartością wyrobów wg cen ewidencyjnych i kosztem wytworzenia tych wyrobów. Różnice rozliczane są w stosunku do wyrobów sprzedanych oraz pozostałych na magazynie.

Pozostałe wymienione w pkt. II konta funkcjonują wg zasad ogólnie obowiązujących.

III. Z konta 160 „Koszty zaopatrzenia i składowania" eliminuje się pozycję 160/1 „Koszty utrzymania komórek zaopatrzenia".

Konto 160 obejmuje następujące pozycje sprawozdawcze:

160/2 „Koszty utrzymania magazynów",
160/3 „Ubytki i manka materiałowe niezawinione",
160/4 „Przerzuty materiałowe",
160/5 „Narzuty jednostek zaopatrzenia".
Poszczególne pozycje obejmują:

160/2 „**Koszty utrzymania magazynów**" przyobiektowych i centralnych. Do kosztów tych zalicza się:

a) koszty dotyczące pracowników umysłowych i fizycznych biur magazynowych i magazynów, tj.:
— płace podstawowe i uzupełniające,
— narzuty na w/w płace (ubezpieczenia społeczne, opłaty na rzecz Związku Zawodowego itp.),
— wynagrodzenia z bezosobowego funduszu płac;
b) amortyzację, czynsze dzierżawne, remonty bieżące i konserwacje budynków magazynowych, bocznic kolejowych i innych urządzeń magazynowych (za wyjątkiem zużycia tymczasowych budynków i urządzeń na budowach, które ujmuje się na koncie 162),
c) opał, światło, wodę, materiały zużyte na utrzymanie czystości, ubezpieczenia, opłaty administracyjne, podatki, koszty dozoru magazynów centralnych itp.,
d) koszty transportu wewnętrznego w magazynach centralnych,
e) koszty opakowania, w przypadku gdy nie są one włączone do ceny sprzedażnej materiałów,
f) koszty konwoju, magazynowania i ubezpieczenia w czasie transportu,
g) koszty prób i analiz przeprowadzonych w czasie transportu i magazynowania,
h) postojowe płacone z tytułu nieterminowego rozładowania wagonów zawierających dostawy materiałowe.

160/3 „Ubytki i manka" — ubytki i manka materiałowe stwierdzone w czasie transportu lub magazynowania materiałów, które zgodnie z decyzją powinny obciążyć koszty przedsiębiorstwa, po uwzględnieniu ew. nadwyżek materiałowych.

160/4 „Przerzuty materiałów.

Pod pojęciem przerzutów materiałowych rozumie się przesunięcie materiałów pomiędzy magazynami budów oraz z magazynów budów do magazynów centralnych. Koszty przerzutów obejmują koszty transportu materiałów pomiędzy w/w magazynami oraz płace podstawowe i uzupełniające wraz z narzutami robotników zatrudnionych przy przerzutach.

Koszty przesunięcia materiałów z magazynu centralnego do magazynów przyobiektowych zalicza się do kosztów zakupu (konto 121).

Saldo konta przenoszone jest po zakończeniu miesiąca na konto 121/2 „Koszty zakupu i składowania".

160/5 „Narzuty jednostek zaopatrzenia"
— zarachowane w fakturach kwoty z tytułu narzutów na utrzymanie jednostek zaopatrzenia.

IV. Ustala się następujący układ kalkulacyjny kosztów produkcji budowlano-montażowej:

1. Materiały bezpośrednie:
   a) wg cen zakupu,
   b) koszty zakupu.
2. Robocizna bezpośrednia.
3. Sprzęt.
4. Inne koszty bezpośrednie.
5. Koszty ogólne.

Pozycja „Materiały bezpośrednie wg cen zakupu" obejmuje:

— zużyte do produkcji budowlano-montażowej przy określonym obiekcie będącym przedmiotem odrębnej kalkulacji materiały podstawowe, konstrukcje i elementy, materiały pomocnicze itp., wycenione w cenach ewidencyjnych (Ct rozdz. XI),
— debetowe lub kredytowe odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów (konto 121).

Do pozycji **„Koszty zakupu"** zalicza się narzut kosztów zakupu łącznie z kosztami zaopatrzenia i składowania, przypadający na zużyte materiały.

Pozycja **„Robocizna bezpośrednia"** obejmuje:

1. Płace podstawowe (zasadnicze i dopłaty) robotników zatrudnionych:

a) bezpośrednio przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych,
b) przy dostawie (przenoszeniu, przewożeniu środkami ręcznymi, dozowaniu, załadunku i wyładunku) materiałów przetwarzanych przez maszyny oraz przy transporcie materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych od magazynu (składu) przyobiektowego do miejsca wykonania robót.

2. Ubezpieczenia społeczne i opłaty na rzecz Związków Zawodowych dotyczące płac wymienionych w p. 1.

3. Wynagrodzenia z bezosobowego funduszu płac, związane bezpośrednio z produkcją podstawową (np. wynagrodzenia za artystyczne prace rzeźbiarskie).

Do poz. **„Sprzęt"** zalicza się:

a) koszty usług maszyn i mechaników budowlanych wg cen sprzedaży (obcych — Ct konta rozrachunków, własnych — Ct 195 1/1),
b) koszty usług transportowych związanych z wywozem ziemi i gruzu z terenu budowy oraz z przewozem materiałów na terenie budowy (tabor samochodowy i konny — obcy) — w tym wozacy i własny.

4. Pozycja **„Inne koszty bezpośrednie"** może mieć zastosowanie tylko w przypadkach specjalnych po uzyskaniu — na wniosek resortu — zgody Ministerstwa Finansów.

Wykazywane dotychczas w pozycji „Inne koszty bezpośrednie" usługi transportowe ujęte zostaną w poz. **„Sprzęt"** a usługi organizacji spółdzielczych i prywatnych rzemieślników w zakresie robót budowlano-montażowych — jako roboty wykonywane przez obce jednostki — należy ujmować w sposób analogiczny, jak roboty wykonywane przez podwykonawców.

5. Pozycja **„Koszty ogólne"** obejmuje przypadające na produkcję budowlano-montażową koszty zebrane wstępnie na kontach 161 i 162.

V. Z konta 154 „Eksploatacja maszyn i mechanizmów budowlanych" eliminuje się pozycję „Koszty sprzętu obcego". Koszty tego rodzaju usług należy księgować bezpośrednio w ciężar właściwego konta kosztów w korespondencji z kontami rozrachunków.

Na koniec miesiąca koszty eksploatacji sprzętu budowlanego przenosi się w ciężar konta:

a) dotyczące usług na własne potrzeby — 195/1/1 „Sprzedaż wewnętrzna"; wartość tych usług wg cen sprzedażnych (cennikowych) przenoszona jest następnie z kredytu konta 195/1/1 w ciężar kont kosztów.

b) dotyczące usług na sprzedaż — 179 lub 195 wg zasad dotychczasowych.

Wyżej wymienione zasady nie dotyczą samodzielnie bilansujących baz sprzętu, w księgowości których nie wystąpią żadne zmiany.

VI. Z konta 161 „Koszty administracyjno-gospodarcze" eliminuje się pozycję „Koszty zaopatrzenia i składowania". W związku z tym do konta 161 prowadzi się następujące pozycje kosztów:

161/1 „Płace podstawowe i uzupełniające pracowników administracyjno-gospodarczych i inżynieryjno-technicznych".
161/2 „Narzuty na płace".
161/3 „Koszty delegacji i przejazdów",
161/4 „Transport osobowy własnymi środkami".
161/5 „Amortyzacja i utrzymanie budynków i lokali administracyjnych".
161/6 „Szkolenie kadr".
161/7 „Koszty biurowe".
161/8 Pozycja wolna.
161/9 „Inne koszty administracyjno-gospodarcze".
161/10 „Narzuty na utrzymanie jednostki nadrzędnej".

Powyższe pozycje obejmują:

Poz. 161/1 — płace podstawowe i uzupełniające pracowników administracyjno-gospodarczych i inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w zarządzie przedsiębiorstwa, jak i na budowach.

W pozycji tej zamieszczane są również płace podstawowe i uzupełniające pracowników komórek zaopatrzenia, które ujmowane były dotychczas na koncie 160 „Koszty zaopatrzenia i składowania" oraz wynagrodzenia z bezosobowego funduszu płac na cele administracyjno-gospodarcze. Do pozycji 161/1 zalicza się także płace praktykantów inżynieryjno-technicznych i administracyjno-gospodarczych oraz osób zatrudnionych na stałe na niepełnym etacie. Poz. 161/1 nie zawiera wynagrodzeń za udział w posiedzeniach komisji, które wchodzą do poz. 161/9, płac personelu związanego z utrzymaniem budynków i lokali administracyjnych (poz. 161/3), płac personelu szkolenia kadr (poz. 161/6), personelu werbunkowego (poz. 162/4) oraz ochrony i dozoru budowy (poz. 162/5).

Poz. 161/2 — dotyczące prac ujmowanych w poz. 161/1 — składki z tytułu ubezpieczeń społecznych, opłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo na rzecz Związku Zawodowego oraz odnoszące się do pracowników administracyjno-gospodarczych i inżynieryjno-technicznych nagrody i różne świadczenia (np. zwrot opłat szkolnych, odprawy pośmiertne itp.).

Poz. 161/3 — koszty delegacji i przejazdów miejscowych pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych.

Poz. 161/4 — wycenione wg cen sprzedaży usługi w zakresie transportu osobowego (samochodowego i motocyklowego) podlegającego własnym bazom (działom transportowym) zarówno samodzielnie bilansującym, jak i nie bilansującym samodzielnie oraz koszty eksploatacji środków transportu osobowego nie podlegającego administracyjnie bazie (działowi) transportu.

Poz. 161/5 — płace wraz z narzutami pracowników związanych z administracją i utrzymaniem lokali i budynków administracyjnych (np. dozorcy, palacze, portierzy, sprzątaczki), amortyzacja, konserwacja i remonty bieżące, czynsze, koszty utrzymania czystości, oświetlenia, ogrzewania, dekoracji budynków i lokali administracyjnych itp.

Poz. 161/6 — płace wraz z narzutami personelu szkolenia kadr, koszty prowadzenia kursów szkoleniowych, koszty delegacji pracowników na kursy szkoleniowe itp.

Poz. 161/7 — materiały piśmienne, druki i przybory kancelaryjne, opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, zużycie i remonty urządzeń biurowych, koszty wyświetlania dokumentów i kopiowania planów, zakup książek telefonicznych, rozkładów jazdy itp.

Poz. 161/9 — opłaty sądowe i arbitrażowe, koszty porad prawnych, wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji, koszty bankowe (z wyjątkiem odsetek od kredytów ujmowanych na koncie 162), prenumerata czasopism, zakup książek nie bibliotekowanych wzgl. zużycie książek bibliotekowanych itp.

Poz. 161/10 — narzuty na utrzymanie jednostki nadrzędnej.

VII. W związku ze zmianami, o których mowa w p. IV niniejszych uzupełnień dokonuje się następującego podziału pozycji sprawozdawczych innych kosztów ogólnych (konto 162):

162/1 „Płace uzupełniające oraz dopłaty dla brygadzistów",
162/2 „Narzuty na płace",
162/3 „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy",
162/4 „Koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych",
162/5 „Koszty ochrony i dozoru budowy",
162/6 „Zużycie tymczasowych budynków i urządzeń budowy",
162/7 „Zużycie drobnego sprzętu budowlanego",
162/8 „Racjonalizacja, wynalazczość i normalizacja",
162/9 „Pozostałe inne koszty ogólne".

Poz. 162/1 — obejmuje płace uzupełniające robotników bezpośrednio zatrudnionych przy produkcji budowlano-montażowej oraz dopłaty dla brygadzistów za kierownictwo brygadami.

Poz. 162/2 — zawiera składki z tyt. ubezpieczeń społecznych i opłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo na rzecz Związku Zawodowego od płac zawartych w poz. 162/1 oraz nagrody i różne świadczenia dla robotników zatrudnionych bezpośrednio przy produkcji budowlano-montażowej.

Poz. 162/3 — obejmuje przypadające na pracowników budowlano-montażowych koszty bezpieczeństwa i higieny pracy wynikające z rozliczenia konta 158.

Poz. 162/4 — rejestruje koszty utrzymania aparatu werbunkowego (płace podstawowe i uzupełniające wraz z narzutami pracowników aparatu werbunkowego), koszty przejazdów — z i do miejsca zamieszkania oraz diety za czas przejazdu pracowników zwerbowanych, koszty propagandy werbunkowej, koszty przejazdu i diet pracowników delegowanych i dodatkowe wynagrodzenia pracowników zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają

częstych zmian miejsca pracy oraz różnice płac przy delegacjach ze strefy wyższych płac do strefy niższych płac, koszty zakwaterowania pracowników zamiejscowych (po uwzględnieniu odpłatności), koszty dowozu pracowników zamiejscowych do miejsca pracy oraz odwożenia ich po pracy do miejsca zamieszkania.

Poz. 162/5 — zawiera płace personelu ochrony i dozoru budowy z narzutami, amortyzację, utrzymanie i remonty sprzętu przeciwpożarowego, broni i innego wyposażenia, opłaty organizacji spółdzielczych za dozór budów.

Poz. 162/6 — obejmuje przypadającą na dany miesiąc kwotę z tytułu zużycia tymczasowych budynków i urządzeń budowy, zewidencjonowanych na koncie 114.

Poz. 162/7 — służy dla ewidencji zużycia przedmiotów nietrwałych przez robotników budowlanych oraz kosztów eksploatacji drobnego sprzętu budowlanego, nie zaliczonego do kosztów bezpośrednich.

Poz. 162/8 — obejmuje koszty racjonalizacji, wynalazczości i normalizacji: wynagrodzenia i premie za wynalazki i udoskonalenia, koszty utrzymania klubów racjonalizatorskich, koszty przeprowadzania prób, doświadczeń, pomocy technicznej, dla racjonalizatorów konsultacji i ekspertyz w zakresie racjonalizacji i wynalazczości, koszty propagandy, racjonalizacji wynalazczości, urządzenie wystaw i konkursów itp.

Poz. 162/9 — rejestruje: koszty prób materiałów, elementów i konstrukcji na budowie koszty utrzymania placu budowy (oświetlenie, sprzątanie, szrutowania itp.), koszty związane z przekazaniem robót zleceniodawcy, koszty robót poprawkowych koszty przestojów na budowach, narzuty na rzecz komendy siły zorganizowanej, np. „SP", ubezpieczenie budowy, koszty wydawania gazet zakładowych, odsetki od kredytów przeterminowanych, kary za zwłokę i kary umowne płacone (po potrąceniu kwot uzyskanych z tytułu kar), opłaty za dzierżawę chodników itp.

VIII. Koszty ogólne (ujęte na konta 161 i 162 obciążają:

a) wg stałych z góry ustalonych i zatwierdzonych przez resort stawek nie bilansujące samodzielnie jednostki:
   — produkcji pomocniczej,
   — działalności sprzętowej,
   — gospodarki ubocznej,

b) w pozostałej po rozliczeniu, jak w punkcie a) kwocie — produkcję podstawową.

Nadmienia się, że koszty ogólne obciążają wszelkie wyroby i usługi produkcji pomocniczej, gospodarki ubocznej oraz usługi działalności sprzętowej przeznaczone na sprzedaż, jak i na potrzeby własne.

IX. Konto 179 „Towary wysłane i usługi wykonane", podlega następującemu podziałowi:

179/1 „Roboty wykonane przez przedsiębiorstwa państwowe",

179/2 „Roboty wykonane przez inne przedsiębiorstwa",

179/3 „Towary wysłane",

179/4 „Usługi wykonane".

Poz. 179/1 — zawiera faktury podwykonawców państwowych za wykonane roboty które do końca okresu nie zostały sprzedane zleceniodawcy.

Poz. 179/2 — obejmuje analogiczne faktury innych jednostek (spółdzielczych, rzemieślniczych itp.).

X. Na koncie 191 „Sprzedaż robót" ujmuje się sprzedaż robót w oparciu o faktury przejściowe, końcowe, obmiarowe, zaliczkowe oraz miesięczne.

Konto 191 ulega w analityce następującemu podziałowi:

191/1 — „Sprzedaż robót wykonanych własnymi siłami w roku bieżącym".

191/2 — „Sprzedaż robót wykonanych własnymi siłami w latach ubiegłych",

191/3 — „Sprzedaż robót wykonanych obcymi siłami w roku bieżącym",

191/4 — „Sprzedaż robót wykonanych obcymi siłami w latach ubiegłych",

191/5 — „Zmniejszenia i zwiększenia faktur końcowych za roboty wykonane siłami własnymi",

191/6 — „Zmniejszenia i zwiększenia faktur końcowych za roboty wykonane obcymi siłami".

Zapisy na poszczególnych kontach obejmują:

191/1 — „Sprzedaż robót wykonanych własnymi siłami w roku bieżącym" (kontynuowanych i noworozpoczętych) oraz wszelkiego rodzaju zmniejszenia i zwiększenia tej sprzedaży (zmniejszenia, nieuzgodnione w przewidzianym terminie kwoty sporne, zwiększenia np. na skutek zmiany podstaw rozliczeniowych itp.).

W przypadku, gdy faktura obejmuje roboty wykonane w roku bieżącym i w latach ubiegłych i odnoszące się do niej poprawki dadzą się dokładnie rozdzielić na:

a) poprawki dotyczące robót wykonanych siłami własnymi w roku bieżącym.

b) poprawki dotyczące robót wykonanych siłami własnymi w latach ubiegłych,

wówczas poprawki, o których mowa w pkt. a), księguje się na koncie 191/1, poprawki zaś objęte pkt. b) — na koncie 191/2, za wyjątkiem poprawek faktur końcowych, dotyczących robót wykonanych w latach ubiegłych, które odnosi się na konto 191/5 (poprawki faktur końcowych, dotyczące robót wykonanych w danym roku sprawozdawczym ujmowane są na koncie 191/1).

Jeżeli dokładny podział poprawek na dotyczące robót wykonywanych w latach ubiegłych i w roku bieżącym nie jest możliwy, wówczas wszystkie poprawki traktuje się jako odnoszące się do robót wykonanych w roku bieżącym. Zakwalifikowanie poprawek wg okresów wykonania robót, których dotyczą, winno być zgodne z danymi przyjętymi do sprawozdania B-1.

191/2 — sprzedaż robót, które na początku roku stanowiły roboty w toku.

Ponadto na koncie tym ujmuje się wszelkie poprawki faktur, dotyczących robót wykonanych w latach ubiegłych, za wyjątkiem poprawek faktur końcowych za roboty wykonane w latach ubiegłych, które ujmuje się na koncie 191/5.

191/5 — poprawki dotyczące wyłącznie faktur końcowych za roboty wykonane w latach ubiegłych.

Wyjaśnienia podane przy koncie 191/1 odnośnie poprawek w fakturach końcowych za roboty wykonane w okresie dwu lub więcej rocznych okresów kalendarzowych, jak również przy koncie 191/2 odnośnie faktury końcowej, obejmującej między innymi produkcję w toku na 1 stycznia danego roku mają odpowiednie zastosowanie do danego konta.

Odpowiednie zasady obowiązują w zakresie kont 191/3, 191/4 i 191/6 w odniesieniu do faktur za roboty wykonywane obcymi siłami z tym, że w miejsce pojęcia „roboty w toku na 1 stycznia danego roku" wchodzą roboty budowlano-montażowe, objęte fakturami obcymi, ujętymi na dany dzień na koncie 179 „Towary wysłane i usługi wykonane".

Zwraca się uwagę, że:

1) dane konta 191/1 muszą być zgodne z odnośnymi danymi sprawozdania według wzoru B-1 po uwzględnieniu wartości robót objętych fakturami, sporządzonymi wg stanu na koniec miesiąca, wartości robót objętych dokumentami zastępczymi oraz wartości zużytych materiałów inwestora wg odpowiednich dokumentów;

2) konto 191/5 powinno być zgodne z odpowiednimi danymi tabelki umieszczonej w danych uzupełniających sprawozdania według wzoru B-1, dotyczącymi poprawek faktur końcowych.

Nadmienia się, że żadne faktury oraz skreślenia z faktur za roboty, niezależnie od okresu jakiego dotyczą, nie mogą być księgowane na koncie 201 „Straty i zyski".

XI. Konto 195 „Sprzedaż usług" ulega następującemu podziałowi:

195/1 — „Sprzedaż usług sprzętowych",

195/1/1 — „Sprzedaż wewnętrzna",

195/1/2 — „Sprzedaż zewnętrzna",

195/2 — „Sprzedaż usług transportowych",

195/2/1 — „Sprzedaż wewnętrzna",

195/2/2 — „Sprzedaż zewnętrzna",

195/3 — „Sprzedaż innych usług",

195/3/1 — „Sprzedaż wewnętrzna",

195/3/2 — „Sprzedaż zewnętrzna".

Konto 195/1/1 — obciąża się kosztem własnym wykonanych na potrzeby wewnętrzne usług sprzętowych w korespondencji z kontem 154 „Eksploatacja maszyn i mechanizmów budowlanych". Uznanie konta 195/1/1 następuje na podstawie rozliczenia usług wycenionego w cenach sprzedaży — w korespondencji z właściwymi kontami kosztów, np. 151.

Na analogicznych zasadach działają konta 195/2/1 i 195/3/1 z tym, że zamiast konta 154 wystąpi konto 157 „Produkcja pomocnicza".

W jednostkach samodzielnie bilansujących konto 195/1 nie wystąpi.

XII. Konto 196 „Sprzedaż wyrobów i materiałów" ulega następującemu podziałowi:

196/1 — „Sprzedaż wyrobów produkcji pomocniczej",

196/2 — „Sprzedaż materiałów",

196/3 — „Sprzedaż wytworów gospodarki ubocznej",

196/4 — „Sprzedaż maszyn i urządzeń podlegających montażowi".

Konto 196/1 — w odniesieniu do jednostek produkcji pomocniczej nie bilansujących samodzielnie — obciążone jest kosztem własnym wytworzonych wyrobów. Uznanie konta 196/1 następuje na podstawie zestawienia tych wyrobów wycenionych wg cen sprzedaży — w korespondencji z kontem 121. Postępowanie takie ma miejsce niezależnie od faktu, czy wyroby przeznaczone są do zużycia we własnym zakresie, czy też z góry wiadomo, że część z nich zostanie sprzedana poza przedsiębiorstwo. Odstąpienie (sprzedaż) wytworzonych wyrobów (materiałów) poza przedsiębiorstwo rozlicza się jako sprzedaż materiałów (Dt 196/2, Ct rozdz. XI).

W samodzielnie bilansujących jednostkach produkcji pomocniczej konto 196/1 obciąża się wartością sprzedanych wyrobów wg cen ewidencyjnych z uwzględnieniem różnic z wyceny w korespondencji z kontem 123/2 „Wyroby" i 121/5 „Różnice z wyceny wyrobów" oraz kosztami sprzedaży księgowanymi w końcu roku w korespondencji z kontami rozdziału XIV. Uznanie omawianego konta następuje na podstawie faktur inkasowych lub pozainkasowych wystawionych wg cen sprzedaży w korespondencji z kontami rozrachunków.

Konto 196/2 — obciążone jest wartością materiałów sprzedanych (w jednostkach produkcji pomocniczej samodzielnie bilansujących — wyłącznie wartością materiałów zakupionych w innych jednostkach zakupionych lub wytworzonych) wg cen ewidencyjnych wraz z przypadającymi na nie różnicami z wyceny i kosztami zakupu w korespondencji z kontami rozdz. XI.

Ponadto konto 196/2 obciąża się kosztami sprzedaży księgowanymi w ciągu roku w korespondencji z kontami rozdz. XIV. Na kredycie konta 196/2 ujmuje się wysłane na inkaso lub do odbiorców faktury z tytułu sprzedaży materiałów.

Konto 196/3 — przeznaczone jest dla ewidencji sprzedaży wyrobów gospodarki ubocznej. Obciążone jest ono wartością tych wyrobów wg cen ewidencyjnych z uwzględnieniem różnic z wyceny (bez kosztów zakupu) — w korespondencji z kontem 137 „Zapasy nieprzemysłowe". Ponadto konto 196/3 obciąża się dotyczącymi sprzedaży kosztami sprzedaży księgowanymi w końcu roku w korespondencji z kontami rozdz. XIV.

Konto 196/3 — uznawane jest na podstawie faktur inkasowych lub pozainkasowych, dotyczących sprzedaży wyrobów gospodarki ubocznej.

Konto 196/4 — przewidziane zostało dla ujęcia sprzedaży maszyn i urządzeń podlegających montażowi, które zakupił wykonawca, a które w myśl obowiązujących przepisów nie są zaliczone do przerobu.

Ewidencję tego rodzaju urządzeń należy prowadzić na koncie 124 — „Konstrukcje i elementy".

Salda kont 196/1, 196/2 i 196/4 przenosi się na koniec roku na konto 201 „Straty i zyski".

Saldo konta 196/3 jest przenoszone na koniec roku na konto „Gospodarka uboczna".

W ciągu roku wyniki na sprzedaży wyrobów gospodarki ubocznej uwzględnia się statystycznie.

159.

PISMO OKÓLNE Nr 15

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

GM. II. 10-157/54

z dnia 1 grudnia 1954 r.

w sprawie rozwiązania stosunku pracy.

Gabinet Ministra podaje do wiadomości i stosowania wyjaśnienie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie rozwiązywania stosunku pracy, zawarte w piśmie z dnia 11 października 1954 r. znak: Po. 11b-277/54.

„Przewidziany w art. 29 rozporządzenia z 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. Nr 35, poz. 323) zakaz wypowiadania umowy o pracę w czasie choroby odnosi się jedynie do choroby samego pracownika.

Natomiast nieobecność pracownika w pracy z powodu konieczności zapewnienia osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny nie stoi na przeszkodzie wypowiadania stosunku pracy w czasie tej nieobecności.

Niezależnie od powyższego zakłady pracy powinny korzystać z tej możliwości jedynie w przypadkach, podyktowanych koniecznością oraz uwzględniając warunki danego pracownika.

Przy wypowiadaniu stosunku pracy pracownikowi, zwolnionemu dla opiekowania się chorym członkiem rodziny tym bardziej winna być brana pod uwagę opinia rady zakładowej".

V-DYREKTOR GABINETU **Z. Barcz**

160.

PISMO OKÓLNE Nr 17

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

GM. II. 7-79/54

z dnia 18 grudnia 1954 r.

w sprawie wzorów pozwów w postępowaniu upominawczym i w postępowaniu nakazowym.

W celu ułatwienia pracy przy sporządzaniu pozwów, Gabinet Ministra zaleca wszystkim jednostkom organizacyjnym budownictwa przemysłowego stosowanie wzorów pozwów w postępowaniu upominawczym i w postępowaniu nakazowym, stanowiących załączniki Nr Nr 1 i 2 do niniejszego pisma okólnego.

V-DYREKTOR GABINETU **Z. Barcz**

Załącznik Nr 1 do pisma okólnego Nr 17 Gabinetu Ministra z dnia 18 grudnia 1954 r.

Do

Sądu Powiatowego

w.......................................

Wartość przedmiotu sporu zł. ....

Powód: ....
....
....

przeciwko

Pozwany: ....
....

POZEW

w postępowaniu upominawczym

Powód wnosi o orzeczenie nakazem zapłaty:

Pozwany winien w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę zł .... z odsetkami prawnymi od dnia .... do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi i za prowadzenie sprawy według norm przepisanych, albo w tym terminie wnieść sprzeciw.

W przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu lub odmowy wydania nakazu zapłaty przez Sąd, powód na zasadzie art. 470 i 472 k.p.c. wnosi o:

1) skierowanie sprawy do zwykłego postępowania,
2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda sumy zł. .... z „ „ prawnymi od dnia .... do dnia zapłaty i kosztami procesu według przepisanych norm,
3) nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności,
4) przeprowadzenie rozprawy i w nieobecności powoda, a w razie niestawiennictwa pozwanego — o wydanie wyroku zaocznego.

Uzasadnienie

....
....

Dowody: 1) ....
2) ....
3) ....

Załączniki: odpisy pism z rubryki „dowód" oraz odpisy pozwu i załączników dla strony pozwanej.

....
podpis

Załącznik Nr 2 do pisma okólnego Nr 17 Gabinetu Ministra z dnia 18 grudnia 1954 r.

Do

Sądu Powiatowego

w.......................................

Wartość przedmiotu sporu zł. ....

Powód: ....

....

....

przeciwko

Pozwani: ....

....

....

POZEW

w postępowaniu nakazowym o należność z weksla

Powód wnosi o orzeczenie nakazem zapłaty:

Pozwani..

....

....

winni w ciągu 3-ch dni od doręczenia nakazu zapłaty zapłacić solidarnie powodowi kwotę zł. .... z procentem prawnym od dnia.. do dnia zapłaty, zł. .... kosztów protestu, zł. .... prowizji komisowej oraz koszty sądowe i za prowadzenie sprawy według norm przepisanych albo w tymże terminie zgłosić zarzuty.

W przypadku zgłoszenia przez pozwanych zarzutów powód wnosi:

1) o utrzymanie nakazu w mocy,

2) o nadesłanie powodowi nakazu.

U z a s a d n i e n i e

Z weksla wystawionego w dniu.. zaprotestowanego w dniu.. pozwany.. jako wystawca, a pozwani............................ i .... jako indosanci zobowiązani są do solidarnej zapłaty powodowi kwoty zł. .... z ustawowymi odsetkami od dnia........................ do dnia zapłaty, oraz kosztami protestu i prowizją komisową.

Dowody: 1) oryginał weksla,

2) ....,

3) ....

Załączniki: odpisy pism z rubryki „dowód" oraz odpisy pozwu i załączników dla pozwanych.

....

podpis

161.

PISMO OKÓLNE Nr 14

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN

znak: KC-1-40/10

z dnia 29 listopada 1954 r.

w sprawie wskaźników zwiększenia kosztów robót budowlano-montażowych wykonywanych w okresie zimowym 1954/55.

W związku z koniecznością dokonywania rozliczeń nakładów na budownictwo zimowe okresu 1954/55, Departament Kosztorysów i Cen w uzgodnieniu z Biurem Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów i Departamentem Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wyjaśnia co następuje:

1. Za okres zimowy 1954/55 r. dla dokonywania rozliczeń z tytułu zwiększenia kosztów budownictwa zimowego uważa się okres od dnia 1 grudnia 1954 r. do dnia 31 marca 1955 r.

2. W okresie zimowym 1954/55 r. stosuje się te same wskaźniki zwiększenia kosztów budownictwa zimowego, co w okresie zimowym 1952/53 r. (wskaźniki te podane są w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG Nr 42 z dnia 13.II.1953 r. w sprawie ustalenia wskaźników zwiększenia kosztów budownictwa w okresie zimowym — Biuletyn PKPG Nr 5, poz. 25).

Powyższe ustalenia w zakresie rozliczeń mają charakter tymczasowy, do czasu ostatecznego uregulowania tej sprawy.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. Wł. Górski**

162.

PISMO OKÓLNE Nr 15

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN

znak: KC-1-40/11

w sprawie kosztów ogólnych przy budowie bocznic kolejowych.

W związku z zapytaniami otrzymywanymi z terenu w sprawie wysokości stawek kosztów ogólnych doliczanych przy kosztorysowaniu robót związanych z budową bocznic kolejowych, Departament Kosztorysów i Cen, w uzgodnieniu z Biurem Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów, wyjaśnia, co następuje:

1. Postanowienie § 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 września 1950 r. w sprawie zmiany kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych jest obowiązujące w stosunku do robót wykonywanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministerstwu Kolei.

2. Przedsiębiorstwa budownictwa przemysłowego powinny stosować przy budowie bocznic, niezależnie od ich długości, pełne stawki kosztów ogólnych, jak dla robót inżynieryjnych i drogowych, tj.

78% do robocizny,
21% do materiałów.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. E. Mader**

163.

PISMO OKÓLNE Nr 33

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

znak: KS-I-S-2a

z dnia 26 listopada 1954 r.

w sprawie przejmowania i oddawania spraw przez starszych księgowych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280), zgodnie z przepisami zawartymi w pkt. 4 rozdziału I-go, nakłada obowiązek protokólarnego przejmowania i oddawania spraw przez głównych (starszych) księgowych.

Tryb postępowania przy wykonywaniu powyższego przepisu został uregulowany okólnikiem Ministra Finansów z dnia 31 marca 1954 r. w sprawie protokólarnego przejęcia i oddania spraw przez głównego (starszego) księgowego w przedsiębiorstwach i zakładach uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-32, poz. 476).

Powołując się na pkt. 4 § 5 okólnika Nr 35 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 maja 1954 roku — w sprawie usprawnienia działalności oddziałów zaopatrzenia robotniczego budownictwa przemysłowego — Centralna Księgowość w porozumieniu z Zarządem Zaopatrzenia Robotniczego wyjaśnia, iż w przypadku zmiany obsady starszych księgowych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego należy stosować następujący tryb postępowania, przy równoczesnym ścisłym wykonaniu wszystkich postanowień zawartych w okólniku Ministra Finansów z dnia 31 marca 1954 r.

1. Przez jednostkę nadrzędną, wspomnianą w pkt. 1 okólnika Ministra Finansów z dnia 31 marca 1954 r. w brzmieniu tego przepisu rozumieć należy Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego przy Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego.

Każdorazowo zatem w przypadku wypowiedzenia umowy o pracę starszemu księgowemu oddziału zaopatrzenia robotniczego, bądź wypowiedzenia umowy przez starszego księgowego OZR, bądź też złożeniu przez niego rezygnacji ze stanowiska starszego księgowego — dyrektor zjednoczenia, któremu oddział zaopatrzenia podlega, obowiązany jest bezzwłocznie o tym zawiadomić Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego.

2. Ustalenie, które z ewentualnych usterek i zaległości powinny być zlikwidowane przez starszego księgowgo OZR w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, bądź w okresie wskazanym w przypadku przyjęcia rezygnacji ze stanowiska starszego księgowego OZR (pkt. 2 okólnika Ministra Finansów z dnia 31 marca 1954 r.), powinno być dokonane przez przedstawiciela Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego, w porozumieniu z kierownikiem oddziału zaopatrzenia robotniczego. Odpis tych ustaleń powinien być doręczony dyrektorowi zjednoczenia, który po zapoznaniu się z treścią ustaleń, przekaże je głównemu księgowemu zjednoczenia.

Kontrola wykonania ustaleń przedstawiciela Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego należy do obowiązków kierownika oddziału zaopatrzenia robotniczego.

Prawo wglądu i badania postępu realizacji postanowień posiada również główny księgowy zjednoczenia z ramienia dyrektora zjednoczenia.

3. Komisję przewidzianą w pkt. 4 okólnika Ministra Finansów z dnia 31 marca 1954 r. każdorazowo powołuje dyrektor zjednoczenia. W rozumieniu przepisów pkt. 4 cytowanego okólnika Ministra Finansów w skład komisji wchodzą:

a) główny księgowy zjednoczenia — jako główny księgowy jednostki nadrzędnej,
b) kierownik oddziału zaopatrzenia robotniczego — jako kierownik przedsiębiorstwa.

Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego ma prawo z urzędu delegować swego przedstawiciela do komisji, w obecności której następuje przekazanie spraw księgowych przez starszego księgowego oddziału zaopatrzenia robotniczego. Nieobecność przedstawiciela Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego nie wstrzymuje toku prac powołanej przez dyrektora zjednoczenia komisji.

Odpis protokółu przekazania spraw księgowych oddział zaopatrzenia robotniczego w terminie 7-dniowym przesyła do Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego — do wiadomości.

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

164.

PISMO OKÓLNE Nr 27

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

z dnia 14 grudnia 1954 r.

w sprawie premiowania palaczy zatrudnionych przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 224 z dnia 3 listopada 1954 r. (znak: PN4A-25-67) w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej regulaminu premiowania st. palaczy (brygadzistów), palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biuletyn PKPG Nr 30, poz. 131) Departament Zatrudnienia i Płac powiadamia, że przedłuża się na okres opałowy 1954/1955 moc obowiązującą regulaminu premiowania st. palaczy (brygadzistów), palaczy i ich pomocników zatrudnionych przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania w budynkach administracyjnych otrzymujących paliwo stałe z kontyngentu „opał gmachów" (funduszu administracyjnego), stanowiącego załącznik do pisma okólnego Nr 1 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego. Pełnomocnik do Spraw Paliw z dnia 2 lutego 1954 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 5, poz. 30).

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. O. Vieweger**

165.

PISMO OKÓLNE Nr 28

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP/2/C-5-11/54

z dnia 18 grudnia 1954 r.

w sprawie dodatków zmianowych dla inspektorów kontroli technicznej.

W oparciu o decyzję Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (pismo z 30 listopada 1954 r. L.C.C./PN3B-2-308) Departament Zatrudnienia i Płac powiadamia, że inspektorzy kontroli technicznej mogą otrzymywać dodatki za pracę

na drugiej i trzeciej zmianie w wysokości ustalonej wg zasad określonych w uwadze II do zał. Nr 23 do Ukł. Zb. Pr. w Budownictwie z 7.V.1949 r. — z zachowaniem następujących warunków:

1. Konieczność pracy inspektora kontroli technicznej na drugiej i trzeciej zmianie przy odpowiedzialnych robotach powinna być stwierdzona przez naczelnego inżyniera zjednoczenia, który zgłasza odnośny wniosek do właściwego centralnego zarządu.

2. Każdorazowa decyzja o przyznaniu inspektorowi kontroli technicznej na danej budowie dodatku zmianowego musi być wydana na piśmie przez dyrektora właściwego centralnego zarządu z wyraźnym określeniem dodatkowych obowiązków tego inspektora w tym czasie.

Decyzja ta może być wydana na okres najwyżej 3 miesięcy z tym, że musi ona być uchylona wcześniej w przypadku zniknięcia konieczności dodatkowej pracy inspektora kontroli technicznej.

3. Wypłata przyznanego dodatku może nastąpić na podstawie protokołu podpisanego przez kierownika i gł. księgowego jednostki asygnującej wypłatę, a stwierdzającego na podstawie prowadzonej w tym zakresie kontrolki w jakich dniach dany inspektor kontroli technicznej rzeczywiście pracował na drugiej i trzeciej zmianie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

166.

PISMO OKÓLNE Nr 29

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP/2/C-1-44/54

z dnia 18 grudnia 1954 r.

w sprawie zasad wynagradzania palaczy centralnego ogrzewania.

W związku z pismem okólnym Nr 26 Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych palaczy centralnego ogrzewania zatrudnionych w urzędach i instytucjach państwowych i w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego podaje się do wiadomości i ścisłego stosowania zasady wynagradzania obsługi centralnego ogrzewania:

1. Starszemu palaczowi (brygadziście) przysługuje 4 kat. płac, palaczowi — 3 kat. płac, pomocnikowi palacza — 2 kat. płac.

2. Stanowisko pracy starszego palacza (brygadzisty) i pomocnika palacza mogą być ustanowione tylko w dużych kotłowniach centralnego ogrzewania.

3. W przypadkach konieczności zatrudniania palaczy centralnego ogrzewania w godzinach nadliczbowych (ponad 8 godzin dziennie, w sobotę ponad 6 godzin) należy tym palaczom wypłacać wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych według ogólnie obowiązujących zasad (50% dodatku za pierwsze dwie godziny, 100% dodatku za następne godziny oraz za wszystkie godziny w dni świąteczne).

4. Niniejsze pismo okólne anuluje pismo okólne Departamentu Zatrudnienia i Płac Nr 7 z dnia 30 marca 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania palaczy centralnego ogrzewania (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 9, poz. 58).

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

KOMUNIKAT

Gabinetu Ministra

Do wzoru wniosku arbitrażowego, stanowiącego załącznik do pisma okólnego Nr 13 Gabinetu Ministra z dnia 19 października 1954 r. (Biuletyn M.B.Przem. Nr 21(66), poz. 136), wkradły się przy korekcie pomyłki polegające na opuszczeniu dwóch rubryk.

W związku z powyższym Gabinet Ministra podaje poniżej wzór wniosku arbitrażowego w jego właściwym brzmieniu.

V-DYREKTOR GABINETU **Z. Barcz**

Załącznik do pisma okólnego Nr 13 Gabinetu Ministra z dnia 19 października 1954 r.

..............................dnia.............................. 195... r.

....
(znak akt powoda)

Do

Okręgowej Komisji Arbitrażowej

w ....

Powód: ....

....

Nazwa jednostki nadzorującej powoda

....

Nazwa banku finansującego..............................

....

Nr konta rozliczeniowego ....

Pozwany: ....

....

Wartość przedmiotu sporu

zł..............................

WNIOSEK

Jak wynika z załączonych dowodów i uzasadnienia pozwany winien jest powodowi dochodzoną kwotę, którą mimo wezwania dobrowolnie nie uregulował, wobec czego i na zasadzie § 19 i nast. [1]) i §§ 77—81 [2]) powód wnosi o rozpoznanie niniejszego wniosku i wydanie orzeczenia [1]) nakazu zapłaty [2]), mocą którego Komisja Arbitrażowa postanowi:

zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę zł..............

słownie złotych..............................

wraz z 8% od dnia.............................. 195... r.

do dnia rzeczywistej zapłaty oraz zł.................. tytułem kosztów postępowania arbitrażowego.

Do reprezentowania powoda na rozprawie powód upoważnia [1])

Ob. ...., a na arbitra wyznacza [1])

Ob. ....

Opłata arbitrażowa w kwocie zł.................. uiszczona na oryginale wniosku [2]) według załączonego dowodu wpłaty [1])

D Y R E K T O R

Zał.: wg wykazu oraz .... odpisy wniosku luzem i .... odpis. wniosku z załącznikami dla pozwanego(ych)

---

[1]) — skreślić w postępowaniu nakazowym

[2]) — skreślić w postępowaniu zwyczajnym

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie Min. Bud. Przem. następujące zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego:

Nr 115 z dnia 11 października 1954 r. zmieniające zarządzenie Nr 90/Ogól. z dnia 29 grudnia 1953 r. w sprawie pracy i zakresu działania wydziałów kadr w centralnych zarządach, instytucjach i zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) budownictwa przemysłowego,

Nr 123 z dnia 22 listopada 1954 r. w sprawie przedłużenia okresu eksploatacji wstępnej (rozruchu) w Zakładzie Topienia Bazaltu w budowie,

Nr 126 z dnia 24 listopada 1954 r. w sprawie otwarcia internatów przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Rzeszowie i Zasadniczej Szkole Budowlanej we Wrocławiu,

Nr 136 z dnia 30 października 1954 r. w sprawie powołania Komisji Organizacyjnej Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa,

Nr 138 z dnia 7 grudnia 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników Biura Projektowania „Metroprojekt".

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie Min. Bud. Przem. następujące okólniki Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego:

Nr 58 z dnia 29 września 1954 r. w sprawie przeprowadzenia w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego rocznej inwentaryzacji w 1954 r. oraz zasad i trybu normujących tok przeprowadzania spisów z natury składników majątkowych jednostek,

Nr 59 z dnia 30 września 1954 r. w sprawie obniżenia w IV kwartale 54 r. kosztów administracyjno-gospodarczych jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego,

Nr 60 z dnia 8 października 1954 r. w sprawie pomocy społecznej pracowników instytucji, urzędów i uspołecznionych przedsiębiorstw dla wykonania wykopków w PGR,

Nr 61 z dnia 11 października 1954 r. w sprawie zasad limitowania materiałów, ustalania na budowach techników normowania i kontroli zużycia materiałów oraz zakresu i trybu ich działania,

Nr 62 z dnia 11 października 1954 r. w sprawie zapewnienia wykonania przewozów jesiennych w 1954 r.,

Nr 64 z dnia 25 października 1954 r. w sprawie oszczędności w zużyciu węgla i koksu dla celów produkcji budowlanej,

Nr 65 z dnia 5 listopada 1954 r. w sprawie oddawania do użytku lokali (obiektów) przeznaczonych na stołówki, placówki handlowe oraz punkty usługowe w budownictwie przemysłowym,

Nr 69 z dnia 10 listopada 1954 r. w sprawie operatywnego planu przewozu ładunków kolejami normalnotorowymi na IV kwartał 54 r.,

Nr 70 z dnia 10 listopada 1954 r. w sprawie regulaminu Resortowej Komisji dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego,

Nr 71 z dnia 15 listopada 1954 r. w sprawie wydzielenia przez inwestorów kwot nakładów III części kosztorysu na składniki podlegające przeniesieniu na rzecz wykonawcy,

Nr 72 z dnia 18 listopada 1954 r. w sprawie zmiany okólnika Nr 55 z dnia 24 września 1954 r. w sprawie przeprowadzenia rejestracji w zakresie etatów, stawek i funduszu płac przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego,

Nr 73 z dnia 18 listopada 1954 r. w sprawie wykonawstwa robót budowlano-montażowych w miesiącach listopadzie i grudniu 1954 r.

Nr 76 z dnia 6 grudnia 1954 r. w sprawie wypłat zasiłków rodzinnych i chorobowych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.
konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 2000c z dn. 20.XII.54 r. 5-B-152227
Druk ukończono I.55 r.